

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416210929
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416210929.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX P., proti žalovaným: 1/ E.. R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. oslobodenia XX, XXX XX T., 2/ D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. T. XXX, a 3/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalovaného 1/, 3/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/238/2016-143 zo dňa 02.10.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, týkajúcom sa vylúčenia veci z exekúcie, a v III. výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vylúčil hnutelnú vec - motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, L.: F R.: Q rok výroby 2000 z exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Romanom Vozárom, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava IV, Karloveská 6C, pod sp. zn. EX 228/15 na základe poverenia Okresného súdu Nové Zámky č. 5404148081 zo dňa 13.01.2016 v konaní sp. zn. 14Er/1407/2015-6 na vymáhanie pohľadávky oprávneného E.. R. R. vo výške 300 eur s príslušenstvom proti povinnému J. A.. Konanie voči žalovanému 3/ zastavil a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vylúčenia veci z exekúcie z dôvodu, že kúpnu zmluvou zo dňa 03.05.2016 nadobudla predmetné motorové vozidlo do vlastníctva od J. A. za kúpnu cenu 1.800 eur. K prepisu motorového vozidla v evidencii však neprišlo z dôvodov na strane predávajúceho, ktorý jej napokon dňa 12.05.2016 oznámil, že vozidlo je zablokované exekútorom a nie je možné ho prepísať. Žalobkyňa z dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva k vozidlu bola preto nútená obrátiť sa na súd a žiadať o vylúčenie veci z exekúcie v zmysle § 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Na návrh žalobkyne súd pripustil, aby do konania pristúpili ďalšie dva subjekty na strane žalovaných, pretože motorové vozidlo bolo zablokované aj v exekučnom konaní, ktoré sa viedlo v prospech žalovaných 2/, 3/. V dôsledku odblokovania vozidla žalovaným 3/ žalobkyňa vzala žalobu voči žalovanému 3/ späť, a tak súd II. výkonom rozsudku vo vzťahu k nemu konanie zastavil. Žalovaní 1/ a 2/ namietali najmä porušenie zákazu povinného v exekučnom konaní - J. A. - uloženého mu podľa § 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, pretože tento nakladal so svojím majetkom podliehajúcim exekúcii. Takýto právny úkon je podľa nich neplatný a z tohto dôvodu ani nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na žalobkyňu. Žalovaný 1/ spochybnil aj podpis žalobkyne a tiež predávajúceho J. A. na kúpnej zmluve a namietal skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala zaplatenie kúpnej ceny.

2. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že medzi žalobkyňou a J. A. bola dňa 03.05.2016 uzavretá kúpna zmluva, v zmysle ktorej J. A. predal žalobkyňu osobné motorové vozidlo

zn. Škoda Fabia, L.: F R.: Q rok výroby 2000, za kúpnu cenu 1.800 eur, ktorá mu podľa zmluvy mala byť vyplatená pri podpise kúpnej zmluvy v hotovosti. J. A. sa zaviazal odovzdať predmet kúpy žalobkyni pri podpise kúpnej zmluvy. Z písomného vyjadrenia žalobkyne ako aj z výsluchu svedka I. W., syna žalobkyne, vyplynulo, že v mene žalobkyne uzavrel kúpnu zmluvu jej syn na základe splnomocnenia zo dňa 29.04.2016. Syn žalobkyne našiel inzerát o predaji daného vozidla, išiel vozidlo ohliadnuť a dohodol aj výšku kúpnej ceny, pričom J. A. vyplnil údaje v kúpnej zmluve, I. W. mu vyplatil kúpnu cenu vo výške 1.800 eur a predávajúci mu odovzdal motorové vozidlo spolu s kľúčom a osvedčením o evidencii vozidla. Kúpnu zmluvu uzavrel v mene matky, takto ju aj podpísal, následne matka dodatočne podpísala kúpnu zmluvu. Vyplatenie peňazí a prevzatie vozidla potvrdil aj svedok P.. Námietky žalovaných ohľadne pravosti podpisu žalobkyne na kúpnej zmluve vyvrátila žalobkyňa, ktorá predložila dôkaz o tom, že kúpnu zmluvu za ňu podpísal syn I. W. ako splnomocnený zástupca. Preto sa podpis na kúpnej zmluve, ktorej kópiu mal k dispozícii žalovaný 1/, nezhoduje s podpisom žalobkyne. Ďalšie námietky žalovaných 1/, 2/ ohľadne platnosti kúpnej zmluvy považoval súd za bezpredmetné, pretože predmetom prevodu bolo vlastníctvo k hnuiteľnej veci, kedy nie je potrebné uzatvorenie kúpnej zmluvy v písomnej forme. Postačuje, že sa kupujúci s predávajúcim dohodnú na predmete kúpy a kúpnej cene. Poukázal zároveň na to, že J. A. ako predávajúcemu bola kúpna cena vo výške 1.800 eur vyplatená I. W. a J. A. fakticky odovzdal motorové vozidlo I. W., čím došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a motorové vozidlo nadobudla žalobkyňa. Osvedčenie o evidencii vozidla má len evidenčný charakter, ktorý oprávňuje prevádzkovať vozidlo na pozemných komunikáciách, a nie je dokladom, ktorý je nevyhnutný pre nadobudnutie vlastníctva k motorovému vozidlu. Navyše v čase podpisu kúpnej zmluvy a k vzniku samotného právneho vzťahu medzi žalobkyňou a J. A. došlo dňa 03.05.2016, no upovedomenie o začatí exekúcie z 02.03.2016 bolo J. A. doručené až dňa 17.05.2016. J. A. preto nemal vedomosť o tom, že sa voči nemu vedie exekučné konanie sp. zn. EX 228/2015 a ani nemohol vedome porušiť zákaz nakladania s majetkom, keďže mu žiadny doklad ohľadne blokácie jeho majetku doručený nebol. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd považoval kúpnu zmluvu za platnú a účinnú, žalobkyňu považoval za vlastníka motorového vozidla a za aktívne legitimovanú na podanie žaloby o vylúčenie veci z exekúcie. Rozhodnutie vo veci samej súd oprel o ustanovenia § 132 ods. 1), § 133 ods. 1) Občianskeho zákonníka, § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a § 55 ods. 1 Exekučného poriadku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súd prvej inštancie následne vyhlásil dopĺňací rozsudok č. k. 4C/238/2016-151 zo dňa 10.10.2017 voči žalovanej 2/ tak, že vylúčil hnuiteľnú vec - motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, L.: F R.: Q rok výroby 2000, z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorový úrad so sídlom Šaľa, P. Pázmaňa 49/3, pod sp. zn. EX 2465/16, na základe poverenia Okresného súdu Nové Zámky č. 5404161174 zo dňa 27.06.2016 v konaní sp. zn. 7Er/553/2016-14 na vymáhanie pohľadávky oprávnenej D. G. vo výške 2.350 eur s príslušenstvom proti povinnému J. A.. V odôvodnení uviedol, že v rozsudku č. k. 4C/238/2016-143 nerozhodol o celom návrhu žalobkyne, preto vo vzťahu k žalovanej 2/ rozhodol podľa § 225 ods. 1, 2 CSP dopĺňacím rozsudkom. Vychádzal pri tom zo skutkového stavu a dôvodov, ktoré uviedol v napadnutom rozsudku.

4. Proti rozsudku č. k. 4C/238/2016-143 zo dňa 02.10.2017 podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietal, že súd si nespĺnil povinnosť podľa § 181 ods. 2 CSP, keď neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež neuviedol ani svoje predbežné právne posúdenie veci. Na splnenie povinnosti vyzval súd pred tým, než vyhlásil dokazovanie za skončené. Nejde len o zbytočnú formalitu. Tým, že sa súd nevyjadril k skutkovým tvrdeniam a ani právne neposúdil vec, znemožnil mu adekvátnu voľbu procesnej obrany. Súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, a to výsluch žalobkyne, J. A., E. K., a ani si nezabezpečil vyšetrovací spis. Namietal, že súd nerozhodol o jeho návrhu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne. Nesprávne postupoval aj pri oboznamovaní listinných dôkazov, ktoré len vymenoval, ale ich obsah neoboznámil. Na jeho námietku oboznámil obsah listín predložených I. W. priamo na pojednávaní, ale mu ich nedoručil, čím porušil rovnosť zbraní. Súd vec nesprávne právne posúdil, keď zmluvu považoval za platnú z dôvodu, že upovedomenie súdneho exekútora bolo povinnému doručené až po údajnom uzatvorení kúpnej zmluvy. On pritom súdu predložil dôkaz, z ktorého je zrejmé, že proti J. A. sa vedú desiatky exekúcií od roku 2006, no on mnohokrát porušil uložený mu zákaz v zmysle § 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Upozornil aj na to, že na kúpnej zmluve je okrem podpisu žalobkyne aj

podpis „v. z. W.“, pričom žalobkyňa až na základe jeho repliky predložila splnomocnenie, údajne udelené svojmu synovi. I. W. na pojednávaní uviedol, že údaje žalobkyne do kúpnej zmluvy vpisoval J. A. podľa splnomocnenia. Svedok P. však vypovedal, že W. nedával A. žiadne papiere. Údaje na kúpnej zmluve a na splnomocnení sú pritom odlišné (na jednej listine je rodné číslo, na druhej je len dátum narodenia a odlišné sú údaje aj v bydlisku žalobkyne). Nie je teda zrejme, kto skutočne konal ako kupujúci so J. A..

5. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný 3/, ktorý žiadal tento rozsudok v časti trov konania zmeniť a priznať mu nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Poukázal na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého má súd vyhodnotiť, kto procesne zaviniť zastavenie konania, a následne priznať náhradu trov protistrane. On v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal žiadnu vedomosť o prevode vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu, lebo žalobkyňa ho vôbec nekontaktovala. Keby ho bola vyzvala na odblokovanie vozidla, nemuselo dôjsť k navyšovaniu trov konania. Žalobkyňa konanie iniciovala, preto je to práve ona, kto zapríčinil vznik trov konania na jeho strane.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniam uviedla, že o blokácii motorového vozidla v prospech žalovaného 3/ sa dozvedela až v priebehu konania, preto ho navrhla do konania pribrať. Osobitne ho nevyzývala na mimosúdne riešenie veci, pretože spor už prebiehal. Jeho tvrdenie, že by vozidlo na výzvu odblokoval, zostáva len v teoretickej rovine, preto jeho argumentáciu považuje za účelovú. V čase keď ho navrhla pribrať do konania, bol jej návrh dôvodný, keďže vozidlo súdny exekútor blokoval v prospech neho, a po preukázaní odblokovania vozidla zobrala žalobu voči nemu späť. To, že konanie bolo voči nemu zastavené, neznamená, že žalovaný 3/ mal vo veci úspech. Namietala aj účelnosť vynaložených trov jeho právneho zastúpenia, pretože mu bolo zrejme, že žalobu voči nemu zoberie späť, ak dôjde k odblokovaniu vozidla. Nebolo preto efektívne, aby sa právny zástupca zúčastňoval každého pojednávania. Ona navrhovala rozhodnúť podľa § 257 CSP a žiadnej zo strán nepriznať náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorými sú jej vek a čistý mesačný príjem 374 eur. Keďže sa pojednávaní nezúčastnila, nevie sa relevantne vyjadriť k porušeniu ustanovenia § 181 ods. 2 CSP. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného 1/, že jeho procesná obrana bola znemožnená, lebo jej argumentácia bola od začiatku známa a stotožnil sa s ňou aj súd. Od začiatku mal dostatočný priestor na riadne uplatnenie prostriedkov procesnej obrany. Žalovaný 1/ navrhol dôkazy nad rámec dokazovania, ktoré nebolo potrebné v spore vykonať. Žalovaný 1/ tiež namietal, že súd nevykonal všetky dôkazy, avšak súd ani nemá povinnosť všetky dôkazy vykonať, ak má za to, že ich vykonanie nie je potrebné. Súd dostatočne zistil skutkový stav a vykonanie ďalších dôkazov by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti (čl. 17 CSP). Nestotožnila sa s námietkou žalovaného, že boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre jej zmeškanie ako žalobkyne. Podania, ktoré predkladala súdu, boli v potrebnom počte rovnopisov a museli byť doručené aj žalovanému. Svedok I. W. predložil súdu len originály listín, ktoré sa už v spise nachádzali a s ktorými už žalovaný 1/ disponoval. Opätovne poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 107/2007, týkajúce sa porušenia § 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, podľa ktorého je zmyslom všeobecného upovedomenia o začatí exekúcie len upozornenie povinného nerobiť úkony, ktoré by viedli k zmenšeniu či úplnému zbaveniu majetku a tým k sťaženiu alebo dokonca k znemožneniu uspokojenia oprávneného. S porušením všeobecného zákazu nakladať s majetkom sa však nespájajú následky absolútnej neplatnosti právnych úkonov. Nesúhlasí ani s námietkou, že údaje v plnej moci a kúpnej zmluve sa nezhodujú. Jej dátum narodenia, ktorý je uvedený v kúpnej zmluve, je možné odvodiť z rodného čísla uvedeného v plnej moci. Rovnako adresa v kúpnej zmluve je odpísaná v skrátenej forme (bez ulice), pričom dodatok SB tam je zrejme uvedený na základe doplnenia jej syna. Žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť, pretože súd sa správne vysporiadal s listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov so záverom, že kúpnu zmluvu uzatvorila prostredníctvom syna na základe udelenej plnej moci.

7. Žalovaná 2/ vo vyjadrení uviedla, že odvolanie žalovaného 3/ je opodstatnené, a požiadala o vylúčenie jej osoby z daného súdneho sporu, pretože ide o záležitosť medzi žalobkyňou a žalovaným 3/.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia

jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Podľa obsahu spisu sa žalobkyňa žalobou podanou na súd dňa 27.06.2016 domáhala vylúčenia vecí - motorového vozidla - z exekúcie z dôvodu, že kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 03.05.2016 nadobudla k motorovému vozidlu vlastnícke právo. Predmetné motorové vozidlo bolo zablokované v exekučných konaniach, ktoré vedú žalovaní ako oprávnené osoby voči povinnému J. A., ktorý bol v pozícii predávajúceho predmetného vozidla. Rozsudok napadli odvolaním žalovaný 1/ a 3/. Keďže žalovaná 2/ sa voči rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku neodvolala, nadobudol dopĺňací rozsudok právoplatnosť, pretože odvolací súd je viazaný podľa § 379 CSP rozsahom odvolania, okrem prípadov, ktoré stanovil zákon pod písmenami a), b), c). V danej veci je dopĺňací rozsudok právoplatný, pretože výrok dopĺňacieho výroku nie je závislý od výroku I., ktorý bol napadnutý odvolaním žalovaného 1/, nejde ani o nerozlučné spoločenstvo a ani usporiadanie vzťahu medzi stranami podľa osobitného predpisu. Odvolací súd preto v rámci odvolacieho konania prejednal len výroky I. a III. rozsudku, ktoré boli napadnuté odvolaním žalovaných 1/ a 3/.

10. Námiety žalovaného 1/ uvádzané v odvolaní odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné. Žalovaný vytýkal súdu nedodržanie postupu upraveného v ustanovení § 181 ods. 2 CSP. Zo spisu je zrejme, že konanie pred súdom prvého stupňa začalo dňa 27.06.2016. Počnúc dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa vzťahuje aj na konania, ktoré sa začali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Pojednávania vo veci sa uskutočnili dňa 26.06.2017 a 02.10.2017, teda už za účinnosti CSP. Z obsahu zápisníc z pojednávanií pritom skutočne nevyplýva, že by súd postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP a že by určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a že by uviedol aj svoje predbežné právne posúdenie vecí.

11. Zavedením kontradiktórnosti sporového konania novým Civilným sporovým poriadkom majú tieto vyjadrenia súdu význam pre strany sporu, lebo na základe nich volia ďalší procesný postup a navrhujú dôkazy. Rozhodnutie súdu nemá byť pre stranu prekvapivé, má byť predvídateľné, čo zákonodarcu sledoval práve týmto ustanovením. Neobstojí tvrdenie žalobkyne, že jej argumentácia bola žalovanému 1/ známa od začiatku sporu. Podstatné je vyjadrenie súdu, od ktorého sa odvíja ďalší procesný postup strán sporu. Pre nedodržanie dikcie zákona musel odvolací súd konštatovať, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nie je možné napraviť v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

12. Žalovaný 1/ tiež namietal, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, napr. výsluch žalobkyne, predávajúceho J. A., a pod. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že súd nemusí vykonať všetky navrhnuté dôkazy, ale platí, že v prípade, ak súd navrhnuté dôkazy nevykoná, musí odôvodniť, z akého dôvodu tieto dôkazy nevykoná. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme, aké navrhnuté dôkazy súd nevykoná a z akého dôvodu považoval ich vykonanie za nedôvodné. V priebehu konania žalovaný 1/ spochybňoval uzatvorenie zmluvy žalobkyňou vôbec, čím spochybnil jej aktívnu legitímáciu v spore. Spochybnil pravosť jej podpisu na zmluve ako aj splnomocnenie jej syna na uzatvorenie zmluvy, ktoré bolo predložené súdu dodatočne, až po jeho vyjadrení k žalobe. K týmto skutočnostiam navrhol vypočuť aj samotnú žalobkyňu a svedka, ktorý jej vozidlo predával. Za zmätočné považoval aj to, že na zmluve je okrem podpisu syna žalobkyne, aj podpis samotnej žalobkyne, pričom žalobkyňa argumentovala, že syna splnomocnila na uzatvorenie zmluvy. Týmito tvrdeniami žalovaného 1/ sa súd vôbec v odôvodnení rozsudku nevysporiadal. Neuvedol, prečo na objasnenie uzatvorenia zmluvy nevypočuť samotnú žalobkyňu, keď jej výsluch žalovaný 1/ navrhoval. Neobstojí argumentácia súdu, že ide o prevod vlastníckeho práva k hnuťelnej veci, a preto nebolo potrebné uzatvárať kúpnu zmluvu v písomnej forme, ale stačilo, že došlo k dojednaniu o predmete kúpy a kúpnej cene. Tvrdenie, že pri prevode vlastníckeho práva k hnuťelnej veci sa nevyžaduje písomná forma zmluvy, je síce pravdivé, avšak žalobkyňa svoju žalobu oprela práve o písomnú formu zmluvy, ktorú mala uzatvoriť s predávajúcim J. A.. Ak žalobkyňa na uzatvorenie kúpnej zmluvy splnomocnila syna, mal byť tento v záhlaví pri kupujúcom označený aj subjekt, ktorý má zmluvu na základe splnomocnenia žalobkyne ako kupujúcej uzatvoriť. Táto osoba mala kúpnu zmluvu aj podpísať. Podpis žalobkyne v kúpnej zmluve je už potom

nadbytočný. Z textu žaloby vyplýva, že žalobkyňa zaplatila kúpnu cenu predávajúcemu v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy dňa 03.05.2016 a predávajúci jej odovzdal motorové vozidlo. V celej žalobe nie je však žiadna zmienka o synovi žalobkyne, ktorý by konal na základe jej splnomocnenia. Tieto nejasnosti ohľadne uzatvorenia zmluvy dôvodne vyvolávajú u žalovaného 1/ pochybnosti, a preto bolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy, ktoré navrhol, aby bol skutkový stav ohľadne uzatvorenia zmluvy objasnený. Na pojednávaní syn žalobkyne v pozícii svedka uviedol, že vozidlo kúpil pre mamu, ale mama nemá vodičské oprávnenie a on vlastné vozidlo nemá. V záverečnej reči žalovaný 1/ vyslovil pochybnosť o nadobudnutí vlastníckeho práva k vozidlu žalobkyňou a vyjadril názor, že vozidlo chcel kúpiť syn žalobkyne, a toto malo byť z neznámych dôvodov evidované na jeho matku. Keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie aj z tohto dôvodu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, pretože nebolo účelné, aby dokazovanie doplnil odvolací súd. Je na úvahe súdu prvej inštancie, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, no ak niektorý z navrhnutých dôkazov nevykoná, vo svojom rozhodnutí musí vysvetliť dôvod, prečo ich vykonanie považoval za nadbytočné. Odôvodnenie rozsudku musí zodpovedať požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP).

13. Čo sa týka ustanovenia § 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo 107/2007, ktoré bolo publikované ako judikát R 47/2009 a ktoré riešilo otázku právnych následkov porušenia „všeobecného“ zákazu nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, pričom dospel k záveru že porušenie tohto zákazu nemá za následok neplatnosť právneho úkonu porušujúceho predmetný zákaz, ale len vznik práva veriteľa odporovať tomuto úkonu podľa § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka.

14. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného 3/, ktoré smerovalo voči trovám konania, je potrebné uviesť, že rozhodnutie o zastavení konania voči žalovanému 3/ nadobudlo právoplatnosť. Vo vzťahu k tomuto výroku súd prvej inštancie rozhodol súčasne III. výrokom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo všeobecnosti platí, že o náhrade trov konania rozhoduje súd na základe pomeru úspechu strany v spore (§ 255 ods. 1 CSP). Ak bol úspech strany v spore len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP). Súd zisťuje mieru úspechu žalobcu, ktorá predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom. Pri zastavení konania však súd musí vyhodnotiť kto zastavenie konania, hoci aj len jeho časti, procesne zavinil, a podľa toho prizná náhradu trov konania strane, ktorá procesne zastavenie konania nezavinila (§ 256 ods. 1 CSP). V prípade, že v priebehu konania dôjde k späťvzatiu žaloby len voči jednému zo žalovaných, je potrebné rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu k tomuto žalovanému v nadväznosti na výrok o zastavení konania, a to s ohľadom na zavinenie zastavenia konania samostatne a vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu o zvyšku žaloby je potrebné samostatne zohľadniť pomer úspechu a neúspechu.

15. Odvolací súd hodnotil postup súdu prvej inštancie ako neprávny, lebo pri rozhodovaní o trovách konania v dôsledku zastavenia konania voči žalovanému 3/ nezhodnotil, kto spôsobil zavinenie zastavenia konania samostatne podľa § 256 ods. 1 CSP, ale zohľadnil to ako úspech žalobkyne, a na celkové rozhodnutie o trovách konania potom nesprávne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Navyše vo výroku rozhodnutia súdu absentuje aj informácia o tom, voči ktorému zo žalovaných, t. j. voči komu vlastne súd žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania. Odôvodnenie tohto výroku súdom prvej inštancie nie je preskúmateľné, a preto neboli dané ani podmienky na potvrdenie či zmenu napadnutej časti uznesenia. Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania žalovaného 3/ podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v nadväznosti na právoplatnosť výroku o zastavení konania opätovne rozhodne o trovách konania, pričom zohľadní, kto z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania voči žalovanému 3/. Pri rozhodovaní o žalobe vo vzťahu k žalovanému 1/ súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a preskúmateľnosti (§ 220 ods. 2 CSP).

16. Keďže vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanej 2/ nepodala žiadna zo strán na to oprávnená odvolanie, odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), sa trovami vo vzťahu k žalovanej 2/ nezaoberal.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).